તમાંશે અલાદીન

નાટક ૪ અંકી.

મુંબઈની જાણીતી નાટકમંડળીઓએ કરી બતાવેલા
તહરેવાર રાગ રાગણીઓથી ભરેલા
ગાયણરૂપી ખેલ.

આવૃત્તિ બીજી.

પ્રગટ કરનાર

“નીકાબદાર.”

મુંબઈ:
ઓરિયન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું.

૧૮૮૨.

કિંમત ૩ આના.

તમાંશે અલાદીન.

તખતા.

ચીનાઈ.

શાહેચીન ....ચીનકા મેહુનશાહ.
અલાદીન ....દરજી મુસલ્ફાકા બેટા, પીછેસે શાહાકા જવાંઈ.
વઝીરજાદા ....શાહેચીનકા વઝીરકા લડકા.
બદરૂલબદર ....શાહેચીનકી બેટી.
અમરૂ ....ઊસકી સાહેલી.
માદર .... અલાદીનકી.

હિન્દુસાની.

અબનેઝાર ....આફ્રીકાકા બડા જાદુગાર.
કસરાક ....ઉસકા નૌકર.

પૂરસ્તાની.

અરલાક ....જીનોકા બાદશાહ.
પરી ....અબનેઝારકો રાહ બતાનેવાળી હુર.
દેવ ....અંગોસ્તરીકા દેવ.
દેવ ....ચેરાગકા દેવ.

દાસી, નૌકર, દરબારી, વગએરા વગએરા. મુકામ ચીન ઔર આફ્રીકા.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

જાદુગરકા ઘર.

(અબનેઝાર જાદુગાર રમલ દેખતા હુએ ઔર ઉસકા નોકર
કસરાક સોતા હુવા નજર આતા હુએ.)

(ગાઇ રૂત બસંત.)

અબનેઝાર—પાઈ રૂત બસંત બાહરે બાહરે ઓલે બખ્ત મોરે,
ઓલે બખ્ત વકત એ કમાલ—પાઈ રૂત૦

અરમાં પુરે સાંઈ મોરે મનવા ખુશી હુએ,
હરવા જોગ અતહર મીલાએ.—પાઇ રૂત૦
ઢુંઢું જાકો પાઊં વાંકો અરલાક પુંજું મએ,
મનકે રોગ વોહી મીતાએ.—પાઇ રૂત૦

(કમરાકો દેદાર કરતે હુએ.)

ગઝલ.

(તફરતા હોતા હુએ અયગાબી ગુલંદામ કહી.)

અબનેઝાર—જલ્દ દેદાર હો આયે હમશીએ ના કાંમ કહીં,
સો ના રહે બખતમાં અપને મરોશાંમ કહીં.—ટેક૦
હકસે ઉમ્મીદ હુએ કમરાકસે યગકે નાશ બખ્ત,
દુર હો રંજો મુસીબત મીલે આરામ કહીં.—ટેક૦
તુજકો લાઝીમ હુએ કે વો કોલ કરે અપના વફા,
શાદ કર દીલકો મેરે જલ્દ વો અબ અબકામ કહીં.—ટેક૦

(જમીનમેંસે પરી નમુદ હોતી હુએ.)

(સારેગમ પમગરે.)

પરી.—અબ તું હો ખુશી દીલસે,
ગમી જાકે ખુશી પયદા હોતી કહી માનસહી.—અબતુ હો૦
ઉમીદ બર આવે,
ફાનુસ તોરે હાથ આવે, શાહી લાવે.—અબતુ હો૦

(ગયેબ હો જાતી હુએ.)

(અંખીઆ બાગ રહીએ.)

અબનેઝાર.—ચેત જા જલદીવે—સીપાહ મોરારે૦
અરલાક આવે ગાફીલે, સબ શાહીવાસે વારીવે,
ચમકેગી શાહી મોરીવે.—સીપાહ મોરારે.

(ગગરાત હોતા હુએ ઔર અબરમેસે શાહે જીન અરલાક દાખીલ હોતા હુએ.)

અબનેઝાર—

(અપને પીયુકા નવરંગ બાગ, ચલી મયે દેખનકું.)

અયે શાહે જીન પ્યારે અરલાક, આગે તોરે નીવરા સરકો;
અરજ કરત હમે ચેરા તોરા, દેખત ઉનકે જોહરકો,
જાહે અગર તું દીયા જાદુકા, સુખ મતલબ મીલે મુઝતરકો.

(ભુસ.)

મોકા મીલે સબ જગકી ન્યામત, મોકા મીલે સબ ન્યામત,
મોકા મીલે સબ ન્યામત હસમત, કાંમ બને ક્યા રાહત,
કામ બને ક્યા રાહત, મુજકો જોર હરે હો કુદરત,
લગે હાથ બાન મારે—દીપક જાદુકા દેગા મેરી,
જાર હો નઝર તેરી.—અયે શાહે૦

(રાજા હુ મયે કોમકા ઇંદર મેરા નામ.)

અરલાક.—રાજા હું મયે જીનોકા હયે અરલાક મેરા નામ,
તેરે એક દીપકકે ખાતેર છોડા અપેરા આરામ.
જીસ દીપકકા હે તું હયે તું સુનલે ઉસકા મુકામ,
ડરા તોલ પુર પરબતમે હયે જીસમે ઉસકા ઠાંમ.
લરકે કોઇ બેવારીસસે લીજીઓ એ તું કાંમ,
જાઇઓ ન હરગીજ ડરેમે, હોગા કાંમ તમામ.
દેતા હું છડી જાદુકી જીસે ગાર ખુલે બેશક,
દીગર એ લે અંગુઠી મુજસે જીસે મીલે દીપક.

(છડી ઔર અંગુઠી દેકે અરલાક ગેબ હોતા હયે.)

(ચીઅતી મેરી.)

અબનેઝાર.—જીસતી તેરી, દીન દુનીમે, નાહી સનદ તેરી,
બે કલ હુવા નાદાન.—ટેક૦

ઘભરા ના તું અય્યે યાર, વરન ખાવે માર,
કીસકા આધાર, રખતા તુ જોરી.—એકલ૦
દુસરા કોઇ ચાલાક, ઘુંદુગા અય્યે નાપાક,
કછુ ન રખે દાત, કરે મદદ મોરી.—એકલ.

(જાતે હય્યે.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(અલાદીન લડકોંકે સાથ ખેલતા હય્યે ઇતનેમે ઇસકી માદર દાખીલ હોતી હય્યે, સબ ભાગ જાતે હય્યે, અલાદીન ઘભરાકે ખડા રહતા હય્યે.)

પદ.

(વાહવા સાહેબજી.)

માદર.—(અલાદીનકો.)—સુરત ય્યે તેરી યે ગુણી કયા માની,
ભરીથી દુખમે સુનલે યે ગ્યાંની.
ય્યો ઉજડ નાદાન ખેલે હય્યે તું દીન રય્યેન,
કીસ બાપ ધનપે મસ્તી હય્યે ય્યે ઘરમે નહી સુખ ચયેન;
અલાદીન છોરદે નાદાની.—ભરીથી દુખમે૦
અલાદીન.—ય્યો મોરી પ્યારી માતા બાતમે મત કર લડાઇ,
સારે ખોટાહી સુનતે હય્યે સો હોગી મેરી હસાઇ;
હય્યે તનકો કઝરતકી ગુણી.—ભરીથી દુખમે૦
માદર.—અય્યે બેટા તેરા પીતા મરા આલમ હય્યે ય્યેહી,
હસી ખુશીસે રખતી મયે તુંજકો જો હોતા તેરા ચચા,
પીરા હયે સુખપર જલ પાણી.—ભરીથી દુખમે૦

(પીછેસે અબનેઝાર આકે સબ સુન લેતા હયે.)

અલાદીન.—અમ્મે મા મમ્મેને ચચાકો દેખા નહી હરગજ,
જીતા હમ્મે યા મર ગયા મ્મે કહે દેતા હો અચેન,
માદર.—હમ્મે હમપર પ્રીતી બીપત હમ્મે બરી.—ભરીથી દુખમેં૦
(જાદુ આજાની, અજબ કુકદારા રે.)
અબનેઝાર.—(કસરાકકો.) સુન કસરાક, માલા ગુણી પ્યારારે.
લડકા હમ્મે મ્મે તેજ મ્મોર ઉજડ,
ઇસ્સે બનેગા કાંમ સારારે.—સુન કસરાક૦
(લાણી રાહ.)
માદર.—ચલ જહટ બેગીસે, અપને ઘર જામ્મેરે,
સુનરે અલાદીન મુસતફા પ્યારેકા,
સબ જગ ઢુંડા મેરેકો કાંહાં પામ્મેરે.—ચલ જહટ બેગીસે૦
(જલવા જો તુમને દેખાયા.)
અબનેઝાર.—મુસતફા ભાઇ દીલઆરાં. મેરા જી જાનતા હમ્મે,
મેરી મા જાયાથા પ્યારા મેરાજી જાનતા હમ્મે.—ટેક.
અમ્મે ભતીજે મેરે કે ખુશ હુવા દેખેસે તેરે,
તું હમ્મે ઇન આંખોકા તારા, મેરા જી જાનતા હમ્મે—ટેક૦
અમ્મે મેરે પ્યારે તું મેરે ભાઇકા હમ્મે ચશમે ચેરાગ,
હો બગલગીર હમારા, મેરા જી જાનતા હમ્મે.—ટેક૦
(રામા મોરીરે ઘાઘરીઆં ફાડીરે.)
અલાદીન.—રામા પરે રખ કરવા તોરારે,
કાલે કાલે હાત મોકો ના છીમ્મોરે.—ટેક૦
ચલ ચલ ઠગવા કીસ દીનકા હયે તું,
કાકા બન મોરા મીલ ગયા,
આજ પાંણી પીતાકે દેખું મોહ ન દેખું તેરા,
મંગલ મુરતી મ્મે કાંહાં આઇરે.—રામા૦

(મોરે સૈયાં કરે અતુરાઇરે.)

માદર.—તોરે ખીના અય્યે પીયા આફત આઇરે,
આફત આઇ, ગમ આઇ, તોરે ધીઆન લગાઇ.—તોરે ખીના.
રીતે રીતે તેરી ઉમર કટી જાની,
તુને જેહમત દુનીઆમે કયા કયા ઉઠાઇ.—તોરે ખીના૦

(ઓ મય્યે વારી, દ્રીગ લોચન મધમાતીઆ.)

અબનેઝાર.—ઓ મય્યે વારી, કસુરી બહેના ઘભરાતીઆં,
નીલી પીલી નય્યેન મતકર દંગપર.—ઓ મય્યેવારી૦
અગાના મય્યે યા ખીગાના મય્યે,
ગજબ કરના મોરી ભાભીજાન,
મુશતકા દરજી મોરા જો ભાઇ,
તોરા ધનીયાં નહીં કર બતીયાં—ઓ મય્યેવારી૦

(આજ કાંનાં મોય્યે લીય્યે બાંસરી બજાઇ રે)

માદર.—આપકુ તો અય્યે મીઆં, મય્યે જાનતી નહી જરા,
જાનતી નહી જરા, એ કાંહાસે આઇ હય્યે બલા—આપકુ તો૦
સોહોરકા ભાઇ હયાં, એકીથા અય્યે સાહેબ,
વોહબી નહીં ખબર મુજે કે જીતા હય્યે યા મર ગયા—આપકુ૦

(ધુનસે બજાય્યે બંસી.)

અબનેઝાર—ભાઇ, હમસે છુટા હયે ભાઇ,
આફત લગી જીઆ આવમ,
ચલત ચલત ભય્યે લગત દેખું સરહદ ચશમાન—ભાઇ૦
દેશ એશ તજકર ભાભી સુન આવત,
જેહેમત, કેહેના ઝુઠ માન નહી, સુંધ ઓય્યે ભાઇ જાન.—ભાઇ૦

(ગર હમને દીલ સમનકુ દીઆ ફીર કીસીકુ કયા.)

અબનેઝાર—ખાલીક કીસીસે ભાઈ ન કીસકા જુદા કરે,
દુશમનકોભી નસીબ ન એ દીન ખુદા કરે.—ખાલિક૦
સબ માલો જર જો મેરા હએ વો ઇસ પીસરકા હએ,
ખાવે પીવે ખીલાએ ઔર અએશો મજા કરે —ખાલિક૦

(તુંજ મુખ અતી સુખ દાય થયુજી)

અલાદીન.—રબ મતલબ ગર લાએ રખીઓજી,
મોહે કીના પુર જર મીલનેકા ક્યા રંજ.—રબ૦
મા સાહેબ એ સચા હએ મેરા મુહ હયે ઇશકા મેરે પેદરસા,
હું રાજી જીસમે તોરી મરજી.—રબ૦

(બારીસતરેકી સંફ મયાને હતા એક એનસ્તી પુરવીન.)

માદર.-એ ધ્યાન છોડો અયે પ્યારે દીલસે સચા નહીં એ તુમારા જાન,
ખુદાઇ જાને—કે લે ના પુછ ઇસકા નામે નીશાન—ખુદાઇ૦

(વોહી રાહ.) (પએછાંન,

અબને૦—અએ ભાભી કહે અમે મુસતફા નામ મેરા તુંમ લએ
કહા હું મએને—એનામ રખો તુંમ દીલમે થાંન-કહા૦

(કવન ગુનગારી દીલીરે.)

અબનેઝાર.—સુખન સુન પ્યારે મોરારે,
મયે કાએ તોહે સોચને.—સુખન સુન૦
મોરી સારી કમાઇ, તોએ દું જાદે ભાઇ,
દસ લે અસરફી તું શાહી કપરેકો.—સુખન સુન૦

(દુધ બેચન મયે ન જાવું દઇઆં)

અલાદીન.—અબ ગુલશન મયે પાણરે મઇઆં,
અમન ચમનકી આઇ બાહાર,—અબ ગુલશન૦

ચમક ઝમકસે કપરેકી તૈયારી હોગી,
સખી અમું મીલા મોહે,
મોહેરે એ ભઇઆને દીયા હવે સવાર.—અબ ગુલશન૦

(અલાદીન જાતા હએ.)

(આજ મોરે આજ.)

અબનેઝાર.—બાત મોરી દેખોજી,
કયાહી શાદે પીશજાદે સોપ મોહે સુનલે બાતે.—બાત૦
શાંમકો પીછે લાઊં ફીર કોઇ ન ગમ ખીંચે,
દાહાશત ન રખો ભાભી સાતે.—બાત૦

(કયેસી હોરી એલાઇ.)

માદર.—તોરી માસે હો કયા બરાઇ, રાહ મએ દેખુંગી ભાઇ.
રાહતો આરામ દેખી મએને તુજસે,
હો હરકો અયેસી સગાઇ,
લડકેકો જલદી પીછે લે આવો, અરજ—લાલા,
અરજ એહી હએ સુનાઇ.—તોરી૦

(માદર જાતી હએ.)

(બહડકે પરીસે શકલ મેરે.)

અબનેઝાર.—એલા ફરેબ હમને મીઆં ખુબ રાજો, શબ,
મુશકીલ જો કામથા વોહ યાં આસાન હુવા હએ રબ—ટેક૦
ચાલાક ખુબ લડકા મીલા હયે અલાઓદીન,
અંજાંમ કામ ઇસ્સેહી હોવેગા શુક્રે રબ.—એલા૦

(અલાદીન દાખલ હોતા હએ.)

(નજારા ભર મારારે.)

અલાદીન.—તુહીતો હએ ચચા મેરા, મએ હું દાસ તેહારારે,
બોલો તુંમ મુહસે ગુંગે હો બને કયા,
મએ નહી તોહે ભાયારે.—મએ દાસ૦

અબનેઝાર.— (વોહી રાહ.)

કહો ન અયેશા અએ મીઆં એ ભાઇ ન હએ તુમારારે,
એ ભાઇ ન હએ તુમારારે, એ નોકર હએ હમારારે.
ચલો મોરે પ્યારે ગુલશનમે જાવે,
ખુશ હો દીલ હમારારે.—ટેક.

(જાતે હએ.)

બાબ પેહેલા—પરદા તીસરા.

શાહેચીનકા મેહેલ.

(શાહચીનકી દુખતર બદરૂલબદરકા ફરશા નજર આતા હએ.)

(છાંડ લંગરવા મુરખ મોરી બાંઇરે.)

શાહેલીઆં.—ગાઓ શાહેલીઆં શાહજાદી મોરી આઇરે,
ફએસી ચમક ગોરે મુખડેપર પાઇરે.—ટેક.
રખે સલામત હક આલમમે, એહી દુવા હમ માગતે,
હરદંમ હરદંમ હરદંમરે, કુબુલ પેશ ઇસે એ દુવા આઇરે.—ટેક.

(તનન દીમ દીમ દારા દીર દીર દેરના.)

બદરૂલબદર.—હાએ મોરે સેયાં કાંહાં હોગા.—બદનસીબ,
રંજ પાઇ મોહકી આઇ ખુદા ખુદા.
દાસી દેખ મોહે તુંરે.
સરર હાએ ભરે હુવે બાગા સુરરૂરી,
દેખ તુ ઇદર હાલ મેરા, હાલ મેરા; હાલ મેરા.—ટેક૦
બાપને કીની મંગની મોરી આફત પડી મોપે,
ગમને મારા હએ જાલીમ કરૂં ગીરીઆંઓ બકા.—ટેક.
બાબમ બોલા એક જઇફને શાદી તેરી જાંન,
હોગી બેશક અલાદીનસે રહે તું શાદ સદા.—ટેક૦

(કયું રે ખડા હીંદુસ્તાની.)

શાહેલી.—એ હમે ગુમાં તું જોકો જાની,
નાહક હુઇ હમે દીવાની.—ટેક૦
કાંહાંકા અલાદીન કોહાકી એ બાત,
તેરા શૌહર હમે લાસાની.—નાહક હુઇ હમે દીવાની૦
વજીરકા લડકા હોશ તું દાનાં,
ઉશકી હોવેગી તું રાણી—નાહક હુઇ હમે દીવાની૦

(બેત.)

વજીરજાદા.—(અંદરસે) મેરે મકાનમે જાતાહું મને તું કયું હુવા
સોહર હું શાહજાદીકા લડકા વજીરકા.
શાહાદી હમારી હેર ચુકી હમે સારેસે હેરમે,
શૌહર મલે હો ગયા ઉસકો ચરચા દહેરમે,
અંગોઠી એ દનોકો જાતા હું મએ નીશાન,
તું રોકતા કયું મુજે અએ બદજન વ બદગુનાન.

(બેત.)

નોકર.—(અંદરસે) સુનીએ જનાબ હુકમ હમે શાહાકા મુજે,
કે હરગીજ જાને દીજો ન મેહેલમે કીસે.

(કાહે રોસે બલમાં મોરા.)

બદરૂલબદર.—દેખ તુંરે ચોરી જાકે, ડરપે કીયા તુફાન,
મુજસે કર તું આ બયાન.—ટેક૦
જલદી ખબર લા મોહે સુના આકે,
હમે એ કૌન વાંહાં અએસા બેગુમાંન—ટેક૦

(વોહી રાહ.)

અમર શાહેલી.—સુનીએ મોરી શાહેજાદી, આએ હમે મીઆં
વોહાતો મીલનેકો હયાં.—ટેક.

પીસરે દ્રજીરકા હુકમ હોતો આવે,
એહી સુનાઇ મએને સારી બયાં.—ટેક.

(મરીયમ પ્યારી મોરી.)

બદરૂલબદર.—સુનલે ચેરી મોરી, બુરકા હમારા હોદલે તુંરી,
વજીરજાદા આવે જબ ન કરીઓ મુહસે બાત;
ઉસકો ઉડાવે હયાં મસખરી કે સાથ.—ટેક.

[શાહલીકો બુરકા હોદાકે ઉસ ફરશપે બીઠાતી હુએ બદરૂલબદર ઓર શાહેલીઆં સબ છુપ જાતે હુએ ઇતનેમે વજીરજાદા વોહ શાહેલીકો અપના માશુક સમજકર મોહાબત કરને જાતા ઇતનેપે સબ હસકે બાહાર નીકલ આતે હુએ, વજીરજાદા નેહાયત ગુસામંદ હોકે જાતા હુએ.]

બાબ દુસરા—પરદા પેહેલા.

એક વીરાના જંગલ.

[એક શીહાગાર નજર આતા હુએ અબનેઝાર, અલાદીન ઓર કસરાક દાખીલ હોતે હુએ, અબનેઝાર જાદુઇ કલામ પડતા હુએ—ઇતનેમે એક સાજર ફટતા હુએ, જીસે અલાદીન ચોંકતા હુએ.]

(કયા કહે હાલત હમારી એહતો અબતર હો ગઇ.)

અલાદીન.—એ ચચાતો નહીં હુએ, હુએ લાઈબ જાદુગર કોઇ,
મેરી માંકે પાસ પહોંચા ઓ બુદાઆ કર કોઇ.
હાલ મેરા મેરી અંમાસે સુંનાને કે લીએ,
જાને ●લાભી નહી મીલતા હુએ સુએ ઘર કોઇ;
અબતો તોરાહી અલાદીનકો આસરા,
તુંજ સોવા મુશકીલ કુશા નહીં પ્યારેકે અકબર કોઇ.

(તેરા યાર સુબેદાર તુંજે કામકી કમી.)

અબનેઝાર.—બેટા બોફ ના ખા તુંજે કયા હઍ ડર,
તોરે લીઍ હઍ એ ગંજ, જાવેગે સબ રંજ,
પથર ઉઠાતો અભી ભુલેગા રાસપંજ.—બેટા.

(હાઍ પરવરદીગાર.)

અલાદીન.—હાઍ એ અંધેરી ગાર.
ધડક ધડક મોરે દીલમે આઍ, હુંગા મઍ ફીનનાર.—ટેક.
જાણું ન અયેસી જાંહંનમમે મઍ આફતકી હઍ જાલા,
બોહેરે ખુદા મુજે છોડો અમ્મુ તુમહો બંદેનવાજ.—ટેક.

(આજ રહુંગી રાત.)

અબનેઝાર—છોડ દે ડરકી બાત મીઆં, મોરે છોડ દે ડરકી બાત
બોફકા ખતર સબ જાવેંગે, તું તો રખ એહ છલ્લા હાથ.
(અંગોઠી દેતા હઍ.)
દો રસ્તે હઍ સીધી રાહાસે. ચેરાગ નજર એક આંઍ.
ઉસકો બુજા કરકે લા તુ બેટા, તાકે જીઆ સુખ પાઍ,
(અલાદીન જાનેકો ડરતા હઍ ઉસકો અબનેઝાર
બઝોરા ગુસ્સમસે ગારમે ફેંક દેતા હઍ.)

બાબ દુસરા–પરદા દુસરા.

(ગુલીસ્તાં નજર આતા હઍ.)

અલાદીન— (પસે મરગ મેરી મજારપર.)
હમ બોફ નાહક થા મીઆં એહ તો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હઍ,
એતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હઍ, એતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હઍ.
આવે ડમડીમે અયેસા એક ફુલ, ઉસકે વાસ્તે એચે કીતને રંજ,
ત્રાંહાં હઍ વો મેરા ચચા, બજા જો અયેસે બરપર નીશાર હઍ.

કાહાં હએ અજીબ ચેરાગ વાહ, કે જીસકે લીએ મએ આયા યાંહાં,
શાએદ આતા હએ જો નજર વાહી ઉસકે દીલકા સબરા કરાર હએ.
એહ ચેરાગ દેખા તા કયા ભલા, મુજપર કએસી કએસી ગીરી બલા,
હએ વાહ યારા બરમલા, નહી અકલકા અબ સુમાર હએ.

[અલાદીન ફાનુસ ઓર ગાડેસે જવાહીર લેતા હુઆ ઇતનેમે
અબનેઝારકા આવાજ આતા હુએ.]

(નકર દેર અયે દેવ બહેરે ખુદા.)

અબનેઝાર.—(ઉપરસે).—કહા હએ અલાદીન દેતું જવાબ,
ચેરાગ આયા લેકે તા દે દે શીતાબ.

અલાદીન.—ચચા મુજકો બાહેર નીકાલો શીતાબ,
ચેરાગ લેક આયા હું અએ જનાબ.

અબનેઝાર.—(ઉપરસે.)—મુંજે પેશતર દેવેગા તું દીઆ,
તા બાહેર નીકાલું તુંજે બરમલા.

અલાદીન.—બંધા હએ કમરમે ચેરાગ એ હુઝુર,
જો નીકલું મએ બાહેર તા દે દું જરૂર.

અબનેઝાર.— (ખુંદાવંદે દો આલમરા.)
(ઉપરસે.)—અરે ઓ બેહયા તકરાર, તું મુજસેભી કરતા હએ.
મુંજે દીઆ ઓ દે બદકાર, વગર ન તેરે હકમે ગાર,
હો મીસલે કબ્ર વીરાતાર, ન નીકલેગા કભી જીનહાર.

[અબનેઝારકા કસરાકકો ગારમે ફેક દેનાં કસરાક ઓર
અલાદીન ગારમે મીલના ઓર કસરકકા અલા-
દીનકો ઇશારેસે કેહુના કે અબનેઝાર ચલ ગયા.]

(જરા નએનોસે નએન મીલા.)

અલાદીન.—હમપે કયસી હુઇ જોરો જફા,
જફારે કર વાહ ગયા હએ જાલીમ દુનીઆમે કપસેકે જાઉં.
મઓત આઇ મેરી કયા મએ કરૂં અબ,

રબ મેયાં કયસેદે પાઊં.—પાંઉરે.
અબ હો પરી હએ આફત—દુનીઆંમે.

[અલાદીન ગમગીન હોતા હએ ઇતનેમે કસરાક અંગોસ્તરી ઘીસનેકા ઇસારા કરતા અલાદીન તોહ અંગોસ્તરી ઘીસતા હએ, એક જીન હાજીર હોતા હએ.]

(બેત.)

અંગોસ્તરીકા જીન.—કહો અએ મીઆં કયું કીએ હમકો યાદ.
અભી લાઊં બર જો કુચ્છ હોવે મુરાદ.
કરૂં જાુદ જો કુચ્છ ફરમાવો કાંમ,
હું મએ ઉસ અંગોસ્તરીકે ગુલામ.
(અરે લાલલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ.)

અલાદીન.—અએ જીન મુજકો પરા હએ એ કાંમ,
વલે હયાંસે બાહેર નીકાળ બસ સલાંમ.
મએ માંનુંગા અયેસાન તેરા દીન વ રાત,
જો તું ઇસ અંધેરેસે દેવ ન જાત.

[દેવ કસરાક ઓર અલાદીનકો લે જાતા હએ.]

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

અલાદીનકી માદરકા મકાન.

[અલાદીનકો માદર બેઠો હુઇ નજર આતો હએ.]

(ગએરત ન આઇ તુજકો કુચ્છ અએ યાર બેશરમ.)

માદર.—સદ હયેફ કયા સીતમ હએ કયા જુલુમ હએ અલમ,
ગુમ નુર ચશમ મેરા હુવા સદ હજાર ગમ.
ફીરાનકો લે ગયાથા ચચા ઉસકો શેહેરમે,
આયા ન અબ તલક એલાહી એહ કયા સીતમ.

(અલાદીન ઓર કસરાક થકે હુવે આતે હએ.)

(શમા મોરી ઘાઘરીઆં તોડીરે)

અલાદીન.—અએ માં મોહેર હુઆ વાહાં તોરીરે.
કએસી કએસી ઉને મોપે કીની બલજોરીરે.—માં મોહે૦
મોહે ચચાને કએદમે દાલે, પીછે કહુંગા મએ સારા બયાન,
ચલ દે રોટી મુજે ભુક લગી હએ ભારી,
ભુકકે માત મોહે કલ આઇરે.—માં મોહે૦

(હમાંરી મંદરીઆં કએસે સુની.)

માદર.—બેટા સુનીઓ કએસા કરના હાલ હોવે અબ કએસા,
પએસા કવરી કુચ્છભી નાહી.—બેટા૦
સુત રખી હું કાંટકે, જા બેચ બાજારમે,
ચલે કુચ્છ વોહ કારમે જાતી હું મએ લાને.—બેટા૦

(નેયનન કજરા દારો રેમાં.)

અલાદીન.—બેચન સુત ન જાવો મઇયાં, બેચન સુત ન જાવો,
પહેલે દીઆ એ બેચકે લાવો.—બેચન૦
કુત તબ હોવે દો તીન દીનકા,
દેખા જીસે બજાર,
તાકે ખુશી અબ આવે હમકો.
અમાજી કરો એ કાર.—બેચન૦

(વોહી કાહ.)

માદર.—હએ પુરાતા એતોં દીઆ, ઉસકો લું ઉજાલ,
તાકે ઉસકી કીંમત આવે, હોગા બેહતર માલ.—હએ૦

(અલાદીનકી માદર ફાંનુસ સાફ કરને જાતી હએ ઇતનેમે જીન નમુંદ હોતા હએ, ઉસકો દેખકે ઓ બેહોશ હોતી હએ.)

(ખુદા રાજાજીકો રખે શાદ.)

ફાંનુસકા જીન.—કીએ યાદ ક્યું મુજકો ફરમાઓ જીદ.
હએ ક્યા કાંમ મુંજશે બતલાવો જીદ.
મએ હાજ઼ દીએકે તાબે ફરમાંન હું,
ગુલામ મએ તેરા દીલસે હરઆંન હું,

અલાદીન.—અએ જીન તું લા ખાંના જાકર શીતાબ,
હએ ભુકસે બાહોત દીલ મજતેરાબ.
તરાહ તરાહકે ખાને લા જલદી યાર,
મીઠાઈ મુતનજન ખીલા નેકકાર.

(એક ખાનેકી મેજ જમીનમેસે નમુંદ હોતી હએ. અલાદીન અપ...
માદરકો હોશમંદ કરતા હુએ, ઓર જીન ગયબ હોતા હુએ.)

(પા લાગુ કર જોરી.)

અલાદીન.—શુક્ર હએ તેરા યા રબ,
દી તુંને એ ન્યામત સબ.
ગદાઈસે મુજે શાહી મીલી હએ,
એકબાલ જાગે મોત અબ.
ખુદાયા મેરી શરમ રખીયો તુ હરદમ,
મુશકીલ પડે મુજપે આ જબ.

બેત.

માદર.—ઇલાહી મએ સોઇ યા બેદાર હું,
એ હએરતમે કએસી ગીરફતાર હું.
એ ખાંને મજેહદાર હએ કાંહાંસે આએ,
અએ બેટા કહો હાલ કાહાંસે લાએ.

(અરી જોગન હો દરદકી મુબતીલા.)

અલાદીન.—અએ માદર ન કીજીઓ અબ ફીક્રો ગમ,
નસીબ મોરા ચંમકા ખુદાકી કસમ.

જો ચાહું મંગાવું હએ તાકત મુજે,
બરાબર હએ કાફે કવત મુંજે.
(સબ ખાંતે હએ, ઇતનેમે અંદરસે બાજેકી આવાઝ આતી હએ.)
(એતો મજનુંકી આઇ આવાજ.)

અલાદીન.—અયે મા બાજેકી કયસી આવાજ,
જલદી આ તું દેખ જાકે;
ગુલ હએ કયસા શેહેરમે હરસીમત,
શાહે ફાશ કરો કોઇ રાજે.

માદર.—બેટા હાલ સુનો યે આએ, શાહજાદી આજ શહરમેસે.—બેટા.
નાહનેકો જાતી હએ સુએ દગીઆ,કોઇ આંખ ન ઉસ્સે લગાએ-શા.
(ગયરત ન આઇ તુંઝકો કુછ અયે યાર બેશરમ.)

અલાદીન.—સદ શુકર હુવે તાલએ બેદાર હમારે,
વોહ મુસત્તરીસે લાખ ખરીદદાર હમાત.—સદ સુકર૦
તદબીર કોઇ નીકાલો તુમ હુનરેસ,
તા વોહ માહ નજર પડે એકબાલ હમારે.—સદ સુકર૦
જો હોસો હો જાએ ઉસે દેખનેકો હમ,
દીલકો નહીં હએ સબર અબ જીનહાર હમારે.—શદ સુકર૦

(અલાદીન જાતા હએ.)

બાબ દુસરા—પરદા ચોથા.

(હમાંમખાંના નજર આતા હએ ઓર દરવાજોંકે પાંસ સાહુલી ચોકી કરતી હએ)
(ગયરત ન આઇ તુંજકો કુછ અયે યાર બેશરમ.)

વજીરજાદા.—શરમીંદા કીઆ હએ મુજકો જો વોહ નાબકારને આજ,
બેઇજ્જત ઉસકોભી કરૂંગા મએ બેસુમાર આજ.
કસમ હએ ખુદાકી મએ છોરૂંગા ઉસે નહીં,
ઉસકી મદદકો હોવેગી ગર એક હજાર આજ.

અમરૂ.—હરગેજ મકાંનમે નતું અબ જાને પાએગા,
જબ તગકે શાહાજાદીસે ન હુકમ આએગા.

વઝીરજાદા.—તું મુજકોભી જાનેદ તેરા પહસાંન હોવેગા,
મુજસેભી ફાયેદા તુંજસે હરઆંન હોવેગા.

(વઝીરજાદા શાહેલીકો અંગોશતરી દેને જાતા હુએ.)

અમરૂ.—ઓ બેહયા તું દેતા હએ રીશવત કીસે યાંહા,
ચલ દુર હો ન દેખને પાવેગા તુ મકાં.

(આપસમે ટંટા હોતા હુએ સાહજાદી બેહોશ હો જાતી હુએ.)

અલાદીન.—કએસા પરાએ મકાનમે તું ઓતા હએ નાબકાર.
તુંજસા ન બેહયા હોવેગા કોઇ જીનહાર.
એએ જાં ખુદાકે વાસ્તે હુશીઆર જુદ હો,
સુએ અલાદીન જરા ચશમ વા કરો.

બદરૂલબદર.—હા કૌનસા અલાદીન આયા કૌન ગુદતર,
વોહતો નહીં જો મુજકો નુંજુમી દીયા ખબર.

(ફોરસે અલાદીન ઔર વઝીરજાદેકે બીચ એક બસ ઝગડા હોતા હુએ.)

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

અલાદીનકા ઘર.

(દુરસે આએથે સાકી સુનકે મયેખાનેકો હમ.)

અલાદીન.—વસ્રફ મુજસે શાહજાદીકા બયાં ક્યા હોવેગા,
એક નજર જો ઉસકો દેખે હોંશ અપને ખોવેગા—વસ્રફ૦
જુલ્ફ સુંબુલ આંખ નરગીશ. રૂખ હએ ગુલ ઉસ માંહકા,
એઅશી માંશુક કોઇ આલમમે ઇલાહી હોવેગા.—વસ્રફ૦
મેરી લે પેગાંમ જાઓ બાદશાહાકે પાસ તુંમ,
ઉસ્સે શાદી હોંગીતો આરામ મુજકો હોવેગા.—વસ્રફ૦

(બદલ ગયે નયના રે.)

માદર.—હમારા સુન વાહલી ન હો હોશકો અપને સંભાલ,
કલાંમ અએસા કરીઓ તુરે જો હરએકકો ભાએ.—હમારા૦
કાંહાં હએ શાહ ઓર કાંહાં હએ તુરે નીસબત એસી આએ,
આદમી જો શાહકે કાબીલ હોવે ક્યાહી ગજબ હો જાએ.—હમારા૦

અલાદીન.— (ઉજીઆલી ભાઇરી રાત.)
અમાજી સુનો એ બાત, લે જાવો જવાહીર સાથ—અમા૦
લાયાથા મએ માજી ગારમેસે જો.—લે જાવો૦—અમા૦
(જાતે હએ.)

બાબ તીસરા-પરદા દુસરા.

ચીનકે શાહકી દરબાર.

(કયા કમાન અબરૂને એક તીરે નેજારા મારા,)

શાહ.—આજ જીસે તેરે બચતા હએ તેરા પીસર.
વરન ઇસકી ખતા હોતી ન માફ તા હશર.
અબતો શાહજાદી ઉસે દેઊંગા ન હરગીજ વજીર.
જુલ્ફોંમે ઉસકે અબ તેરા બેટા રહે અસીર.

(નથનીદારે મોતી.)

ચોપદાર.—સુનીએ હમારી અરજ અએ સુલતાન,
એક જઇફા અવન માગે અગર કહો તા આવે યાંહાં.—સુ૦

(મોરી અંખીઆ ફરકન લાગી.)

શાહ.-મોરી ઓઢી સમજીઆરે અયસે ઉમદા લાલ દીપે.—મોરી૦
મતલબ તેરા હએ ક્યારી મુજસે તુ બયાં કર,
ઉઠ જલદી યાંહા કહે દે સબ બયારે.—મોરી૦.

બેત.

માદર.—મયે અરજ કરતી હું અએ આલી જનાબ,
કરો જાન બક્ષી તો બોલું શીતાબ.
અલાદીન નામ હએ એક મેરા પીસર,
ઉસે દીજો તુમે લડકી નામવર.
(મયે તો અંખરીઆંસે મારૂં કતારીઆંરે.)

શાહ.—તોરે બેટેકો જા જા બુલા લારી.—તોરે૦
હએ કોન હાજીર મેહેલમે જાકર.
યાહાં શાહજાદીકો લે આરી.—તોરે૦

(નોકર જાતા હુએ શાહજાદીકો બોલાકે આતા હુએ.
બાદ ઉસકે અલાદીનભી આતા હુએ.)

(બદલ ગયે નયેનારે.)

અલાદીન.—સંવર ગયો ચેરારે—અએ મોરે શાહા,—સંવર.
બેટા નહીં હું શાહકા મએ બાત કહત હું સુનાએ,
ચેરે મુજસે લાખન તોરી ચાકરીકો હ્યાં આએ.

(વોહી રાહ.)

શાહ.—એ ચલ ગયો કહેનારે મુબારક હોવે,—એ ચલ૦
કપુત જાતકો પુત હોય હસબ નસબ વોહ સુનાએ,
કબુલ હએ મોહે બેટી મોરી પસંદ કર આએ.

બદરૂલબદર.—પીદર એ જો મદરવા હએ હએ અલાદીન વાર,
મોરા પ્યારા મોરા સાજન મોરે ગલેકા હાર.—એ ચલ૦

શાહ.—ખુશ કીઆ એ બેટી મોરી મનમેથી એહી બાત,
નામ ખુદા લો મુબારક હોવે હાથસે મીલાવો હાથ.

(શાહ દોનોકી શાદી કર દેતા હુએ.)

બાબ ચોથા—પરદા પેહેલા.

અલાદીન કા મેહેલ,

(અલાદીન ઔર બદરૂલબદર દાખીલ હોતેં હુએ, કસરાક શોતા હુવા નજર આતા હુએ.)

(કલસે તું બેકલ હો.)

અલાદીન.—તેરી ફુરકત એક પલ મુજકો નહીં કરાર હએ,
એક સાઆત જુદા તેરે જીના મુજે દુશવાર હએ.
હએ અલાદીન એહ તન ઇસમે જાતું બદરૂલબદર,
જાન હો ન ગર બસરમે તનતો ફેર બેકાર હએ.
ગર ઇજાજત હો જાઉં મએ શીકારકો જાને જાં,
હું રજા જો મએ તેરા ઔર તું મેરી મુખાતર હએ.

(વોહી રાહ.)

બદરૂલબદર.—તું જપર બદરૂલબદર અએ પ્યારે સદા બલહાર હએ,
હું રૈયત મએ તેરી ઔર તું મેરા સરકાર હએ.
તુમ ગયેતો જાનેજાં ગોયકે જાંકી જાં ગઇ,
જાંનમે ન જાંન હોતાતો જાંન ફેર બેકાર હએ.
જાઇએ શોંખા ખુદાકો પર લેકીન જલ્દ આઇએ,
રાહા તકતી મએ રહુંગી બસ યંહી તકરાર હએ.
(અલાદીન જાતા હુએ અંદરસે આવાજ આતી હુએ.)

બેત.

અબનેઝાર.—(અંદરસે) નયા ચાહીએ જીસકો લેના ચેરાગ અબ.
મગર જુના બદલેમે દેના ચેરાગ અબ.
નીકાલા હએ હમને ઇનદીનો એ બએપાર,
કે દાસો હજારોમેં રહે ફક્ત બાર.
કહો બયેપાર કીસને અએસા કીઆ હએ,
એહ તાકત તો ખાલીકને હમકો દીઆ હએ.

સમજતે હએ લોગોં દીવાના મુજકો,
મગર ખુબ જાનીએ દાનાં મુજકો.
(અ દરસોં પોકાર હોતા હુએ.)

(દીર દીર તુનમ તનન તનનન દેરેના.)

બદરૂલબદર.—જા જા હુજુમ હુવન સુન ક્યા બહેના,
ક્યા બહેના ક્યા બહેના.
ખરી ખલકત કયું હએ સારી, સરપે ઉસકે જાકે વારી;
જારી દેખ આરી, ખબર, ખબર.—જાજા૦
કએસે ગુણી શએ એચને આએ હવસ હુવી હએ, ખુલા કવન
વાહારે તીફલાન કરના શરતર સંગ. દાવાના દીવાના.-જા જા૦

(દેખો દેખો મેહેરબા દેખલો.)

અમરૂ.—સુનો સુનો જનાબ સુન લો,
વોહ દીવાના જાની દીપક દેવે નયા માલ લેવે જુની-ટેક૦
અબજો મરજી હોવે પારી વોહ હમકો કહીએ કહીએ,
જો કે તેરા હુકમ હોગા વહસાહી કરાએ કરાએ.-વોહ૦

બદરૂલબદર.—સુન સહેલી ઉસે લે આરી દીલ રંજ હે સારી.
મન મોહે હયા જારી જાન લેહેવેગી હમારી-ટેક૦
દીપક છુપા લેવે કસરાક પાસ હોવે હોવત અસલ ઔર ઉસે દે પારી.
(અબનેઝાર બહોતસા નયા ફાનુસ લેકે આતા હુએ.)

(પીઆરા માસે બોલો કયું ન)

બદરૂલબદર.—મોરા લો એ દીયા જુના નયા દો ખુબ.—ટેક૦
બયેપાર તુમ ખુબ કરતે હો વાહ વાહ.
છેલ છબીલે હો તુમ ખુબ.—મોરા૦
(શાહજાદી જુના ફાનુસ દેકે નયા લે જાતી હુએ.)

(અગર આં તુરકે શીરાજી.)

અબનેઝાર.—મદદ ઇસમાલ જોગીકી, હુઇ હએ ઇનદીનો હમપર,
ફલકપર બજાકા મેરે ચમકનેકા લગા અખતર
(ફાનુસ ઘીસતા હુએ એક જીન દાખલ હોતા હુએ.)

ઉડા ઇસ મેહેલકો તું આફ્રીકાકે સીમ્ત અય જીન અબ,
મેરા દુશમન હુવા મકહુર ખુશી બરસી રહે અબ મુજપર.
(મેહેલ ઉડ જાતા હુએ.)

(શાહ ઔર વજીરજાદા દાખીલ હોતે હુએ.)

(અરી હો મારી પીઆરી નનદીઆંરે.)

શાહ —અરી હો મોરી પ્યારી દીલાજાંરે,
તોરે સોહરને મુજપર ડારી બલાઇ આરે.
જારે વાંહાં જા વોહ ભાગા હોગા,
પાસ ઉસે યાહાં પકડ કર લારે જવાંઇઆંરે.
(જાતે હુએ.)

બાબ ચોથા–પરદા દુસરા.

જંગલ.

(ભલારે પેચ મોપે ડારોરે રસીકા.)

અલાદીન.—ચાલોરે ખુબ એલે શીકાર ધરકો,
હીંમત નીહાયત આવે હમકો—ચલોરે૰
જાવો યાહાંસે તુમ સબ શેહેરમે,
આવુંગા મએ ફુર ઘરકો.—હીંમત૰

(આદમી લોગ જાતે હુએ કે ઇતનેમે કસરાક આકે ઇસારેસે કહેતા હુએ વોહ મેહેલ ઉડા લે ગયા.)

(ગંમસે મેરે બદનસે દંમ.)

અલાદીન.—કયું કર સહું એ રંજો ગમ, દીપક ગવાએ બયેઠા હું,
મએ અપસે જીનેસે ખુદા; હાથ ઉઠાએ બયે ડાહું.
દીઅકા કુછબી ગમ નહીં, વોહ અબ ચાહતે હમ નહીં,
દોલતકી સબ તરાંહસે મએ, અરમાંન લાએ બયેઠા હું.

મઆશુક મેરી બદરૂલબદર, ઉઓીકી હુએ મુજકો ફીકર,
દાગ હુએ સીનેપે મેરે, હુએ મએ બાએ બએઠા હું.
(અગોસદરો ધોસતા હુએ દાનેમે દેવ દાખોલ હોતા હુએ.)
અએ જીન મુજકો લેકે ચલ, જીસ જા ગયા મેરા મેહેલ,
અબ દીલસે અપને મએ એહી, અરમાન લાએ બયેથા હું.
(દોનોકુ ઉડા લે જાતા હુએ.)

બાબ ચોથા–પરદા તીસરા.

અબનેઝારકા મેહેલ.

(દરવાજેમે ટટીઆં લાગ રહી.)

બદરૂલબદર.—અગનીઆં એ જીબામે ફૂંક રહી,
સખીઆં હમાગ મેહેલ કાહાં હએરે-અગનીઆં૦
અએ ખુદાયા તુ કોઇ લા વાલી,
દીપક દેના બલાએ હુઇ.—સખીયાં૦
(અબનેઝાર દાખોલ હોતા હુએ.)

(અબ તોરી બાકીં ચીત્ર મન બસ ગઇ.)

અબનેઝાર.—અબ મોરી પ્યારી સબર કર,
તન મન લે લીજે વારી પ્યારી બતીઆં કરકે—અબ૦
નીપત રહે તોરા જીઆ દુઃખ માને,
શાદ રહો યાંહાપર જાની આજા બરમે.—અબ૦

(કરવતીઆં લેને દે.)

બદરૂલબદર.—હટહટ યાંહાંસે જનેદે, ઓરે મુજી,
બગલ દગલ તોરી નાર બાઠા.—હટ હટ૦
કાલા મુખડા બીલાઉસી અંખીઆં.
સંગ રાખો આકી છતાઅનપે.—હટ હટ૦
(અબનેઝાર ગુસેમે આ જાતા હુએ.)

(ઘરસે યાંહાં કૌન નીદાકે લીએ લાયા મુજકો.)

બદરૂલબદર.—ક્યા ગીરફતારે બલા તુને બનાયા મુજકો,
કર રવા જહ્દ યાહાસે અએ ખુદાયા મુજકો,
કબ તલક રંજો મુસીબત એ સહું સદ અફસોસ,
અબતો જામ દેનેકે જુજ હીલા ન પાયા મુજકો.
વસ્લકા કહેતા હએ હબસી વોહ મુજે આકર અબ,
આહ ક્યા એસવા યાંહાં લાકે બનાયા મુજકો.
આવેગા મૌતકા પયગામ લેવા મુજી સામાં,
જાન દે દુગી જરા ભરજો સતાયા મુજકુ.

અલાદીન ઓર કસરાક આકે મોલતે હુએ.)

(વાણી રાહ.)

અલાદીન—હો ન મજરમુરદા દીલ હએ ગુલશને ખુબી તું જરા,
મએ અબ ખુશખુલકી રવેશ પોંહચા મદદકો તેરે આ.
રાત દીન જુલ્ફ વ રૂખકા તેરે રહેતાથા ખ્યાલ,
ગમમે દીન કટતાથા ઓર રાતકો આતીથી બલા.
અબ વોહ મુજીકે લીએ ખુબ હએ તદબીર અએજા,
મારતા ઉસકો કીસી હીલસે તું જેરર પીલાં.

(અબનેઝાર દાખીલ હોતા હુએ અલાદીન છુપ જાતા હુએ.)

(સુધ બાગ રહી તોરી આઠ પહેર.)

અબનેઝાર—તોહે ડાર આજાબમે, મએ શામો સહર,
નાહીં માહે કબુલત જાની અગર.
મર ગયા તેરા અલાદીન જાન,
તોહે વાચી સુનાયત હું મએ ખબર.—તોહે૦

(ખંજર મારનેકો જાતા હુએ.)

(અજી મોહે મોરે આએ સૈયાં.)

બદરૂલબદર.—હેજી મોહે તંમને બાએ સૈયાં,
મએં ડાર મગરકો હુઇ મેખ્ખીયાં,
મેરા પીતમકો હએ ચાહાં સૈયાં—હેજી૦
અબતો યાર સુન મોરી તું લગતીયાં,
મયે પીલા થોરા જામ,
ખુશી કરેંગે તુમ હમ મીલકે, એ હએ રસમે થઇયાં-હેજી૦
(મયેકી જામ દેતા હુએ.)

(વોહી રાહ.)

અબનેઝાર.—જીઆ મોરા વારૂં તું જપર આએ જાં,
મએ ઇસ ખુશીકા કહું કયા સામાં.
દીપક મીલી હએ જાના આએ જાંન—જીઆ૦
જલ્દ બાત સુન લાવો મોગની જીઆ હમારા ખુશ કરીએ
શાદ કરીએ આજ મોહેકે આકા હુવા હું સૈયાં—જી૦
(અબનેઝારકી નઝર અલાદીનકી ઉપર પડતી હએ ઇતનેમે
ટશરાક પીછેસે આકે અબનેઝારકો ઝમીનપે પટકતા હએ
ઓર માર ડાલતા હએ ફાનુસ લે લેતા હુએ.)

(સમજ મન દમડી દમકા મેલા.)

અજબ હએ ગમકા ગમપર જાના,
આજ હએગા ખુશીકા બાના.—ટેક૦
તોરી જોરી વાકા ધંધા, હક કરે કારાખાના.
ફતાહમંદી દીનો હમકો, શાકેર વાકા કહાના.—આજ૦
જાની દીપક મીલ ગાનો, અએશ હમે હએ હમેશાં,
હમકો અપને મુલક જાના, મહેલ માંડસે ઉથાના.—આજ૦

———

તમામ.

સુચના.

આ ચોપડી નીચલા ઠેકાણાપરથી મલશે.

કોટમાં—બજારગેટમાં શાપુરજી ફરામજી માદનની દુકાનેથી.

ધોબીતલાવપર—એરચશા કરાણીની કમપની.

કાલબાદેવીપર—શેરીઆરજી હોરમસજી બુકશેલર તથા ઇશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીમાંથી તથા ગોપાલ નારાયણની કુંમપનીમાંથી.

પાયધોની—કોલસામોહલાનાં નાકાપર જુમાબાબાનાની સામે મર-હુમ કાજી ઇબરાહીમના ભાઇઓની દુકાનપરથી.

ભીંડીબજારે—નવાબની મસજીદની સામે હાજીમુલા નુરદીન ખાન જીવાખાનની દુકાનેથી મલશે.